

Jaké jsou vlastnosti hrdiny aneb co je to hrdinství

V dnešní době známe hrdiny hlavně z filmů. Většinou bývají vyšší svalnatější postavy a hezkého vzhledu. K takovým hrdinům ovšem patří i nadpřirozené schopnosti. Nikdo z nás asi nezapomene na slavného Supermana, který uměl létat a zachraňoval celý svět, kdykoli to bylo potřeba. Vaše letadlo má poruchu a padá k zemi? Není problém, Superman vás zachrání. Každé dítě potřebuje mít už od mala svůj vzor a díky těmto vymyšleným postavám se jím stávají tito fiktivní hrdinové zachraňující svět. Na opravdové hrdiny už spousta z nás postupem času zapomíná. Kdo to ale tedy byli ti opravdoví hrdinové? Koho za ně můžeme považovat a koho ne?

Když se přeneseme do doby války, o kom můžeme říci, že to byl hrdina? Ve válce bojovalo 65 milionů mužů, tak kdo z nich má to vzácné právo na tento hrdinský titul? Mnozí z vás by mohli říct, že to byli všichni, co šli bojovat za svou vlast. Nikdo ovšem nemůže vědět, za jakých okolností se těchto 65 milionů mužů do války vlastně dostalo. Nevíte, jestli tam šli dobrovolně nebo k tomu byli donuceni. A pokud k tomu byl někdo donucen, připadá mu ono právo, abychom ho nazývali hrdinou? Podle mého názoru ne. Hrdinové už v pradávných rytířských dobách, byli čestní, chránili ostatní a mnohokrát za ně obětovali i vlastní život. I teď u nás hrdinství přetrvává a u mnohých z nás se najednou projeví. Není to tak, že byste zničehonic začali létat a měli supersílu, která by vám pomohla udržet padající letadlo. Řekněme, že najednou prostě uděláte něco, nad čím vůbec nepřemýšlíte, jenom proto, že chcete pomoci druhé osobě. Proto jsou mezi námi i takoví lidé, kteří jdou do hořícího domu, aby zachránili malé dítě, které tam zůstalo. Lidé, kteří se rozeběhnou proti ženě s nožem, která ohrožuje jejich kamarády. Jsou to ti, kteří položí i vlastní život jen proto, aby nás zachránili. Nedělají to pro svoji popularitu ani proto, aby byli zajímaví a ostatní si jich najednou všimli nebo dokonce vážili. Tito lidé to dělají, protože chtějí sami od sebe pomoci. Necouvnou a nejdou pryč, jdou do toho, i když vědí, že za to možná tvrdě zaplatí. Což je v dnešní době velmi vzácné.

Když se dostanete na frontu, všude kolem vás umírají lidé. Někteří se za tu dobu stanou vašimi přáteli a jiné třeba vůbec neznáte. Den co den se díváte na smrt a někdy jste i vy sami jejím strůjcem. Co je v tomto případě hrdinství? Vraždit pro vítězství, nečinně stát a přihlížet nebo se snad nechat zabít a ukončit tím tak svoje utrpení z války? Jeden muž, který přežil první světovou válku, řekl: „Střelil jsem ho do ramene a nad kotník, ale nezabil jsem ho. Nemohl jsem.“ Těžko říct, jestli postřelený muž stejně zemřel nebo ho někdo přenesl na ošetřovnu a zachránil mu tak život. Ať už bojujete za svou vlast nebo bezpráví, většinou je válka tak rychlá a nepředvídatelná, že se velká část lidí snaží uchránit svůj vlastní život. Objevuje se v nás pud sebezáchovy, a tak se snažíme přežít.

Přesto můžeme říci, že mezi těmi 65 miliony mužů byla i spousta lidí s morálními schopnostmi, kteří neustále dodávali sílu lidem kolem sebe. Možná, že se ve skrytu duše báli každého dalšího dne, zvuku zbraní a křiku umírajících lidí kolem nich. Ale nedávali to znát. Třeba se každý den modlili a nechali se ochraňovat svou vírou, která jim dodávala sílu a oni ji tak mohli předávat dál a podporovat ostatní. Tito lidé se i přes všechny ty hrůzy nikdy dobrovolně nevzdali, snažili se chránit lidi kolem sebe a dodávali jim sílu. A právě takovéto lidi, můžeme podle mého názoru nazývat pravými hrdiny.